

кои слѣшатъ наше то ученіе (и запазѣватъ): сходно ли бѣва (уйдисѣва ли.) Оно съ наше то живеніе; А при това, ако и да не кажатъ сосъ слова, обаче въ сѣрдце то си можатъ да кажатъ онова евангелско слово: „Врачѣ исцѣлиса самъ“ Такожде что се относи коды совѣршаванѣ то на божественны те тайны потребно е пакъ да разѣмѣе перво сила та нѣхна: а при това нѣжно е да има чиста та совѣсть (ума) и непорочно то (безкѣсѣрно) живенѣ, безъ кои то не е возможно (не е кабилъ.) достойно да се пристѣпи къ това високо слѣженіе.

Но видисе коды голѣмо сожалѣніе, защо то свѣщенници те, нѣкой си, ако и добродѣтельно живеатъ, но не радатъ за ученіе: дрѣгѣи, ако и наѣчатъ, обаче съ дѣло то (свое) разорѣватъ имъ онова, что искатъ да уредатъ у нѣхъ. Дрѣзи пакъ, ако и совѣршаватъ тайнства та, но силы те нѣхны неразѣмѣватъ. Поради таа причина, какво то пасенни те (Хрѣстіанѣ) отдѣлѣватесе сиромашки отъ дѣшеспасителна та полза, тако и самите пастыри подѣжрлатсе отъ самага Бога на тежко то испитаніе.

Заради това нѣжно е да препише нѣкаквы кратки наставленія, кои то слѣжатъ на